

Вісті ананьївщини

ГАЗЕТА АНАНЬІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Газета заснована
у квітні 1920 року

ВІТОРОК, 11 ТРАВНЯ 1999 РОКУ

№ 36 (9228)

● ПАМ'ЯТЬ

З УВАГОЮ / ВДЯЧНІСТЮ

Така вже, очевидно, доля трудівників КСП «Іскра» — відчувати себе як у бою. Згадую, коли старші починали новий хліборобський сезон, виходили в поле, то говорили: «Ну, хлопці, візьмемо ще одну висоту...». Серед них були колишні фронтовики. Це стало свого роду місцевим афоризмом.

Посивіли, постаріли наші ветерани. Коли зустрічаються з ними, то запитують: як там у полі? До цього часу вони в спогадах воюють, працюють, бо ніколи не були байдужими до долі рідної землі, долі країни. Тож, і ми не повинні бути байдужими до них, пам'ятати, кому ми завдячуємо миром на нашій землі.

Напередодні Дня Пере-

моги ми підготували нашим ветеранам подарунки, поздоровили з святом. Микола Іванович Малахов, Опанас Йосипович Нестесенко не тільки дякували, а й турбувалися, що привітати всіх учасників війни. Це ще раз підтверджує, що фронтовики в першу чергу думають про інших.

Є. ЗЕМЛЯНИЙ,
голова КСП «Іскра».

У ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

Районна координаційна рада ухвалила провести 1 червня в Ананьеві спортивно-театралізоване свято, дитячі виставки і гуляння, атракціони і кінофільми, концерт і солодкий стіл для дітей.

А 29 травня о 14.00 на стадіоні відбудеться дитячий футбол, о 16.00 — благодійна зустріч збірної Верховної Ради з командою керівників району. 30 червня в Ананьеві з'їдуться юні футболісти з п'яти районів, щоб позмагатися за приз «Шкіряного мяча».

Як кажуть, на здоров'я

товарята тут і твердий сир «Російський».

Продукція реалізовуватиметься в міському «Універсамі». Вже укладено договір на поставку молочних продуктів: фруканки, сметанні в 500-gramovих пакетах, а також цільного молока в літрових пакетах.

Так що нарешті ананьевці зможуть купувати молочну продукцію з місцевого молокопідприємства фірми «Лакта».

Молоко передобляється на кефір і вяжанку, виго-

дяється на здоров'я

та АСШ № 2, дует у складі Оксани Турець і Світлани Моспан, а також читальні-декламатори з Ананьевської середньої школи № 2.

На конкурсі були відзначенні і роботи з художнього вишивання та вироби з дерева учнів АСШ № 1, багато інших талановитих творінь й виступів.

● 54 РІЧНИЦЯ ПЕРЕМОГИ

АНАНЬІВ. 9 ТРАВНЯ...

Сумний і водночас радісний рік. Ананьевці і гості міста поздоровлюють наших визволителів та вшановують пам'ять загиблих на отій страшній війні.

— Людські життя, скалечені душі, мільйони віді та дітей-сирпі — така ціна Перемоги. В наших серцях навіки збережеться пам'ять і шана до тих, хто залишився в братських могилах, кому не довелося побачити цей світлій день. — цими словами відкрив святковий мітинг на площі Перемоги міський голова В. О. Соломахін.

Потім слово було надано голові районної держадміністрації В. І. Лабушу. Оголошується хвилина мовчання в пам'ять про загиблих.

Про героїчний подвиг нашого народу говорила і директор ананьевської друкарні Н. М. Дмитренко.

Від районної ради ветеранів війни та праці виступив ІІ голова М. С. Касимбеков. Михайло Степанович широ привітав з Днем Перемоги фронтовиків, визволителів нашого краю, їх дітей та онуків.

Зі словами вдячності за великий, неповторний подвиг до ветеранів звернувся військовий комісар району підполковник П. І. Маковецький. Ну, а завершив мітинг виступ учня ПТУ-44 Андрія Дігоряна, який від молоді міста поздоровив мужніх героїв з Днем Перемоги — днем, який пропах порохом і завжди відзначається зі слізами на очах.

До підніжжя пам'ятника загиблим визволителям міста лягають живі квіти. Лунають залихи військового салюту...

● ТАЛАНТИ
ТВОЇ, УКРАЇНО

І НАШІ ВІДЗНАЧИЛИСЬ

28 квітня цього року в с. Ісаєвому Миколаївського району відбувся І обласний тур переможців районного огляду фестивалю-конкурсу «Таланти твої, Україно». Свої досягнення у вокалі, хореографії, інструментальному та читальському жанрах демонстрували учні шкіл Ананьевського району. Школярі виявили високий рівень виконавського мистецтва, що в цілому вийшло повноцінним, чудовим виступом.

За рішенням обласного журі дипломантами конкурсу стали: хор хлопчиків 5—9 класів АСШ № 2, тріо козачат АСШ № 1 (Миррослава Гула, Ліна Баркар, Христина Іванченко), третьокласник Сергій Медяній, Василь Бурлака з ГСШ № 1 та учні школи-інтернату Ганна Шабаневич і Олександр Чорний.

Лауреатами визнані ансамблі дівчат АСШ № 1

та АСШ № 2, дует у складі Оксани Турець і Світлани Моспан, а також читальні-декламатори з Ананьевської середньої школи № 2.

На конкурсі були відзначенні і роботи з художнього вишивання та вироби з дерева учнів АСШ № 1, багато інших талановитих творінь й виступів.

Від імені учасників організації поїздки та підтримки юних талантів на цього району.

Г. МЕДЮК,

методист районного відділу освіти.

● ІЗ ЗАСІДАННЯ
ВІКОНКОМУ
МІСЬКОЇ РАДИ

Чи потрібні місту пам'ятники-руїни?

Як не прикро, але в нашому місті є чимало будівель, технічний стан яких викликає серйозне занепокоєння. До них відносяться добре нам відомі універмаг (якщо негайно не перекрити дах, який протягом вже протягом не одного року, то 2 і 3 поверхі просто впадуть на перший), літній кінотеатр, гуртожиток МП «Меркурій», стоматологічна поліклініка, склади магазину «ДЮК», Будинок культури та приміщення тубдиспансеру, яке належить центральній районній лікарні.

Більшість з них є пам'ятниками архітектури, що створює певні проблеми. Як розв'язати їх у нинішніх умовах — це і стало головною темою чергового засідання віконкому міської ради, яке відбулося 29 квітня.

Архітектор району, Т. Ф. Гладка, яка виступила на засіданні, звичайно, не відкрила таємниці, коли сказала, що наше місто повинно мати привабливий і достойний вигляд, бути зеленим і приbrahim. Вище згадані будівлі знаходяться у різних куточках міста, за їх слівами, з вулиці виглядають досить непогано, а зсередини швидко перетворюються на руїни.

Доля тубдиспансеру стала предметом довгого й гарячого обговорення. Його будівлі майже зруйновані, як ззовні, так і всередині.

Головний лікар району П. Д. Глізнуца про подальшу долю тубдиспансера нічого сказати не міг. Проте висловив думку про врятування спільними зусиллями такого потрібного ананьевській лікарні стаціонара.

— Важко повірити в те, що це зробили не румуни, не німці, а

В. Л. Дмитрашко,
заступник міського голови:

— Зводити нові приміщення міськвіконкому зараз не під силу, а валити старі — не можна: що скажуть нам нашадки?

Сьогодні багато приміщень віддано комерційним структурам (начебто знайдено вихід), але вони кладуть гроши собі в кишень, а фасад побілити, перекрити дах чи відремонтувати тротуар — тут їх не допросишся...

В. О. Соломахін,
міський голова:

— Якщо навіть і натякнути Одеській міськвіконкому на реставрацію, там, напевне, запитають: а чому ви дозволили, щоб опі гарні будівлі дійшли до такого критичного стану?

Пам'ятники-руїни місто не прикрашають, тому треба кішотати, аби зняти з них їх високий статус і щось почнати робити...

Учасники засідання говорили і про врятування універмагу (справа дійшла до суду), і про аварійний стан районного Будинку культури. Подробиці — в наступних номерах газети.

Все крадуть...

«ІДУТЬ» ГОДИННИКИ І ПОСУД

З місяця тому було здійснено крадіжку в помешканні 73-річного І. К. Пшеничного. Іван Карпович позбувся посуду, годинника та продуктів харчування.

Через деякий час були затримані громадяни Л. і О. та громадянин Т., які згодом зізналися у скоенії злочину. Зараз порушено кримінальну справу. Ведеться слідство.

КМП «СТРУМОК», ЧИ ПОТРІБЕН ВАМ ЗАМОК?

У квітні до чергової частини Ананьевського РВ надійшло повідомлення від бухгалтера КМП «Струмок» про те, що на складі КМП зірвані навісні замки.

У міліції на новину відреагували миттєво, і вже через декілька годин підозрювані були затримані. Порушено кримінальну справу. Ведеться слідство.

СЛІДИ ТАКИ ЗНАЙШЛИ

Під час проведення комплексу оперативно-розшукових заходів слідчо-оперативною групою знешкоджено злочинців, мешканці Любашівського району, які протягом тривалого часу на територіях трьох сусідніх районів займались крадіжками великої рогатої худоби.

Робили вони це дуже майстерно, не залишаючи слідів. І хоча злочинців за-

(За повідомленнями відділу кримінального розшуку Ананьевського РВ УМВС в Одесській області)

● КОНСУЛЬТУЄ ВІДДІЛ
ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ

Договір про рентні платежі

Договір про рентні платежі — це угода, що укладається між підприємством як юридичною особою та громадянином як власником земельної частки, що виступає двома рівноправними сторонами, і набувається у зв'язку з цим певні права та обов'язки.

Суть угоди полягає в тому, що учасник підприємства, який має земельну частку в землі підприємства, тимчасово відмовляється від права на її виділення в натуру й одержує від підприємства означену платню — рентні платежі. Підприємство, в свою чергу, отримує можливість вести господарську діяльність на цілісній земельній пільзі та здійснювати довгострокове планування.

Цей договір укладається в письмовій формі та повинен містити в собі всі умови, про які йде домовленість з іншою стороною: предмет угоди, термін дії, розмір платні та додаткові умови, на які сторона розраховує. Особи, що укладають договір, обов'язково підписують його особисто.

Як компенсація за відмову від виділення земельної частки в натуру підприємство бере на себе зобов'язання виплачувати власнику земельної частки означену винагороду у вигляді рентних платежів.

Усі власники земельних сертифікатів, які вирішили тимчасово відмовитися від виділення земельної частки в натуру, отримують рентні платежі за одну частку одного розміру. Цей розмір визначається загальними зборами, а вид платежів обумовлюється сторонами, що відображається в договорі. Рентні платежі можуть оплачуватися як в грошово-натулярній формі, так і у вигляді послуг (робіт).

Враховуючи сучасні особливості сільськогосподарської сфери та економічну нестабільність, доцільно термін дії договору про рентні платежі визначити 3—5 роками з можливістю продовження терміну за обопільним бажанням сторін.

На весь термін дії договору за Вами зберігаються всі інші права по розпорядженню земельною частиною: Ви можете її продати, обмінчати, подарувати, віднести чи віддати в засторону. При цьому права та обов'язки за угодою переходят до нового власника.

За домовленістю сторін договір може бути розірваний. Але ні підприємство, ні учасник не можуть цього зробити в односторонньому порядку.

Якщо учасник підприємства вирішить по закінченні терміну договору виділити свою землю в натуру, він повинен письмово попередити про це виконавчий орган за залегіті, у чітко встановлені загальними зборами терміни.

Сторони не нестимуть відповідальність за договором випадку, якщо це невиконання пов'язане з природними стихійними лихами, пожежами, хворобами, епідеміями тощо. У таких випадках загальні збори можуть або скоригувати розміри рентних платежів, або відкласти їхнє виплату.

Укладаючи договір про рентні платежі з підприємством,

НЕОБХІДНО ПАМ'ЯТАТИ:

передаючи свою земельну частку, Ви повинні добре подумати про плату, яку бажаєте отримувати за це, її розмір та форму.

СИТУАЦІЯ

Ви застали крадія в квартирі

1. ВАШІ НАЙПЕРШІ КРОКИ

Якщо ви несподівано опинилися вічна від із злодієм, ви отримуєте можливість затримати домашника ще до моменту прибуття міліції. Однак лише в окремих випадках подібну поведінку можна назвати розумною.

Ви повинні ясно уявляти собі: в той момент, коли ви «застукали» крадія на місці злочину, зловмисник належаний майже так же, як і ви самі. Але лише в першу секунду: потім розстановка сил змінюється — причому не на вашу користь. Злочинець, перш ніж відправиться «на діло», в деталях продумав свою стратегію і тактику, в тому числі і те, як йому дійти, якщо його застане хтось із мешканців або міліцією. Як правило, це означає, що він вже точно визначив для себе шляхи відступу і втечі. Ви ж, навпаки, знаходитесь у повній розгубленості. Тому треба дотримуватись таких правил:

- думайте перш за все про особисту безпеку, не робіть з себе героя;
- не переходьте у наступ — навіть якщо ви вважаєте, що фізично набагато перевершуете зловмисника;

- ні в якому разі не закривайте злочинцю шляхи до відступу — загнаний в куток, він з більшою ймовірністю відреагує насильством;

- якщо є можливість, негайно залиште приміщення і зачиніть за собою вхідні двері, залишивши ключ в замку. Тоді у грабіжника не буде шансів погнатися за вами, погрожуючи розправою, а тим більше — виконати погрози;

- негайно повідомте сусідів та міліцію;

- в крайньому випадку і при наявності декількох злочинців мережі кричіть про допомогу;

- не забудьте, що для дослідування та розкриття злочину дуже важливе відше особисте свідчення.

2. ВАША ДОПОМОГА СЛІДСТВУ

Якщо крадію все ж таки вдалося вас обікрасти, ваш обов'язок і ваше завдання якомога більше повідомити слідству.

Зробити це буде набагато простіше, якщо про деякі моменти ви потурбуетесь завчасно. Так, бажано помітити й сфотографувати все, що ви вважаєте у себе цінним, щоб потім викрадені цінності можна було легко ідентифікувати.

Підготуйте для міліції опис викрадених речей. Цей список має дуже важливе значення і для вас самих, оскільки без цього вам не отримати страхової компенсації — звичайно, за умови, якщо ваше майно було застраховано.

(«Споживач», № 11, 1998 р.).

(Далі буде).

● ТИМ, ХТО БЕЗ РОБОТИ

Закон про зайнятість

ПРОДОВЖУЄМО ЗНАІОМІТИ ЧИТАЧІВ ЗІ СТАТТЯМИ ЗАКОНУ. МАТЕРІАЛИ ПІДГОТОВЛЕНО АНАНЬІВСЬКИМ ЦЕНТРОМ ЗАЙНЯТОСТІ.

3. Ще про права громадян

Стаття 8. Право громадян на працевлаштування.

Громадяни мають право на працевлаштування і вибір місця роботи шляхом звернення до підприємства, установи, організації і до іншого роботодавця або при безплатному сприянні районного центру зайнятості.

Стаття 9. Право громадян на професійну консультацію, підготовку, перепідготовку і одержання інформації в сфері зайнятості.

Громадяни, які звернулися в районний центр зайнятості як особи, що шукають роботу, мають право на безплатну професійну орієнтацію, консультацію, підготовку, перепідготовку, одержання відповідної інформації з метою вибору виду діяльності, професії, місця роботи, режиму праці.

Стаття 10. Право громадян на професійну діяльність за кордоном.

Нещодавно у Санкт-Петербурзі відбулося 13-те пленарне засідання Міжпарламентської Асамблії СНД, де український парламент урочисто представили у якості повноправного члена МПА, а Голові Верховної Ради Олександру ТКАЧЕНКУ, який очолював делегацію, вручили посвідчення члена ради МПА.

Ця подія була по-різному сприйнята вітчизняними ЗМІ. Серед питань, які найчастіше ставили журналісти, було таке: чи дійсно членство українського парламенту у МПА дас Україні реальну користь? Які, найголовніші результати квітневого форуму?

Відповісти на ці питання ми попросили Олександра Миколайовича ТКАЧЕНКА.

— Які з питань, що розглядались на форумі, Ви назвали б най актуальнішим для України?

Олександр ТКАЧЕНКО:

„Наші держави ніхто не хоче бачити сильними і багатими, крім їхніх народів“

— Я думаю, що всі питання без винятку були актуальними і корисними для України. Скажімо, головним питанням порядку денного стало обговорення проблеми боротьби з організованою злочинністю, яка чині інтегрується у владні структури держав пострадянського простору. Хіба це для нас не актуально?

До речі, повинен сказати, що рівень підготовки питання на пленарних засіданнях Асамблії надзвичайно високий.

— Вибачте, але насільки подібне обговорення відрізняється від конференцій представників правоохоронних органів країн СНД, які, як мені відомо, неодноразово проводилися? Іншими словами, насільки питання, що обговорювалися, є, так би мовити, питаннями законодавців?

— Справа в тім, що протистояння криміналу світу вимагає чіткого законодавчого забезпечення...

У перспективі МПА планує ухвалити ще ряд законів у сфері боротьби із злочинністю. На засіданні, яке відбулося, була прийнята постанова «Про правове забезпечення протидії злочинності на території держав-учасниць СНД». Асамблія прийняла також звернення до глав держав і урядів країн Співдружності про дії засідання Асамблії надзвичайно високий.

— Кому рекомендована дана постанова?

Координаційний комітет Генеральних прокурорів, ради міністрів внутрішніх справ, ради керівників органів безпеки, командуючим прикордонними військами, керівникам мітних служб держав Співдружності.

— В ті дні, коли йшли пленарні засідання МПА, Москва приймала глав держав і урядів країн СНД, які розглядали питання, подібні до тих, які зувалися у Санкт-Петербурзі. Як Ви ставите до подібного збігу?

— Я повинен підкреслити своє позитивне ставлення до такого обміну думками, який був у Санкт-Петербурзі і в Москві (за тим, що там відбулося, я стежив досить уважно). Ми вісім років руйнували те, що будували наші батьки і діди спільними зусиллями, і досягли «надзвичайного успіху» у цьому руйнуванні. Тепер те, що зруйнували, треба відбудовувати. А це надзвичайно важко. І якщо раніше нам вдавалося робити разом велику справу — забезпечувати нормальне життя величезної країни — то тепер, коли країни, які виникли після розпаду СРСР, потрапили у страшну скрутку, ми повинні вирішувати проблеми (а вони у нас спільні) теж разом. Немає нічого дивного в тому, що і в Москві, і в Санкт-Петербурзі порушувалося, наприклад, питання про єдину торговельну зону (чи єдиний економічний простір — реч не у назві). Такі питання потребують, як і законодавчого забезпечення, так і політичної волі з боку президентів і прем'єр-міністрів. Тому це дуже добре, що питання єдиного економічного простору розглядається і на рівні законодавців, і на рівні керівників виконавчої влади СНД. Я впевнений, що це питання — не теоретичне. Воно суттєвое. І саме Україна зацікавлена в якомога швидшому його вирішенні. А наступним кроком, я в цьому впевнений, має стати створення єдиного оборонного простору. І якщо існувати окремими «хуторами» якось і можна, то захистити свою землю від агресії самотужки неможливо. Історія свідчить, що протистояння сильному агресору може тільки надзвичайно потужна і велика країна. Або — кілька країн, які об'єдналися разом. Це давно зрозуміли країни НАТО, які створили «оборонний кулак», і цим «кулаком» наносять удари по тих країнах, чия позиція їх не вдається. Якщо не буде політичної волі до створення оборонного простору країн СНД, ми можемо втратити дуже багато. У тому числі — незалежність своїх країн...

— Проте, якщо заглянути у статутні документи МПА, то можна побачити, що всі рішення, які приймає цей орган, є рекомендаційними. Чи не достатньо Україні рекомендацій, які вона вже отримала і отримує постійно замість практичної допомоги?

— Є різні рекомендації. І коли деякі радники з далекого зарубіжжя дають нам рекомендації, які наносять шкоду економічній і соціальній ситуації, — це одна справа. А якщо Міжпарламентська Асамблія виробляє модельні закони, які мають конкретну мету — створити єдине правове поле країн СНД, для того, щоб спільними зусиллями долати спільні біди — це інше. Гадаю, треба вже навчитися відрізняти поради друзів від порад тих, хто ніколи друзями не був. Я не кажу, що це вороги — ні. Це наші конкуренти, які зацікавлені у тому, щоб Україна не витісняла їх виробників зі світових товарних ринків. Тому треба подумати, хто нам друг, а хто просто сусід, з яким треба жити у мірі і злагоді або допомоги ні чекати, ні просити не варто. Ідея, що дадуть, то віддавати; доведеться ще й нашим дітям. Отже, скільки б не діркою людям, які говорять про необхідність тіснішої інтеграції країн СНД, історія розсудить: наші держави ніхто не хоче бачити сильними і багатими, крім їхніх народів.

● ЛЮДИ МОГО
КРАЮ

ВІН БУВ В «АФГАНІ»

Дитинство Сергія Миколаївича Ободовського прошло у рідному селі Новоселівка Аданьївського району, де допомагав батькам у їхніх легких турботах. Закінчивши у 1983 році Новоселівську восьмирічну школу, він вступив до Аданьївського сільсько-господарського технікуму бухгалтерського обліку.

Після закінчення навчання в технікумі Сергій був призначений в ряди Збройних Сил СРСР. Служба проходила далеко від рідного дому. Наши земляки виконували інтернаціональний обов'язок в Афганістані. Важкими були дні служби.

У свої вісімнадцять років Сергій зіткнувся з життям і смертю. Бачив, як гинули його товарищи по службі, як зникали душманів над нашими воїнами, як міцна військова дружба між солдатами, як ділились вони останнім ковтком води.

Сергій з честью виконав свій обов'язок. Почав службу рядовим, а закінчив заступником командира взводу. Не раз брав участь у ліквідації банд душманів. За мужність і героїзм, виявлений при цьому, нагороджений медаллю «За відвагу». В жару і холод супроводжував він колони з гуманітарною допомогою для афганців. В одному з боїв по знищенню банд душманів був поранений. Але продовжував виконувати поставлене завдання, поки не виконав.

Афганістан залишив важкий слід в його житті. Однак життя продовжується. Після служби в Афганістані Сергій вирішив пов'язати свою долю з армією.

Одережавши військове звання прaporщика, Сергій залишився служити в Аданьївському райвійськоматі. Всі покладені на нього обов'язки виконує добросовісно. Користується авторитетом серед працівників. На честь 10-ї річниці визведення радянських військ з Афганістану нагороджений медаллю «За заслуги».

Ось така людина живе і працює в нашему місті.

А. ПОРУНОВ,
голова ради ветеранів
воїнів-афганців в Аданьївському районі.

СЛОВНИКИ — ШКОЛАМ

Голова Аданьївського представництва Всеукраїнського благодійного фонду «Соціальний захист» Володимир Седов на нараді заступників директорів шкіл вручив кожній школі коштовні англійські словники.

А надіслав аданьївським школярам словники українською за походженням, нині проживає в Америці, штат Філадельфія Григорій Малиновський.

Думається, це не остання акція «Соціального захисту»...

● ЛЮДИНА ТА ІІ СПРАВА

Кому не відома олійня та млин підприємців Кушнірів! Мабуть, немає такої людини в нашему районі. Знають їх й за межами Аданьївська. З чого починали свою діяльність, як прийшли думки мати власну олійню? З цими і багатьма іншими запитаннями наш кореспондент звернулася до Миколи Фоковича і Марії Григорівни Кушнірів.

КУШНІРИ: «У МРІЇ МЕЖІ НЕ БУВАЄ»

— Історія появи олійні (а починали саме з неї) досить тривальна. З молодшим сином заробили близько трьох тонн соняшнику (мали орендовану землю), почали возити насіння на переробку. В одному місці олійня не працює, в іншому — черга на кілька місяців, в третьому — така олія, що потім її нікуди не діней.

Возили, возили ми її. Що робити? Наче вже руки опустилися їздити скрізь, просити, навіть припинюватись. Ale наше щастя прийхав старший син — Олександр, який і допоміг купити олійню.

— Працювали спочатку в приміщенні шляхової дільниці?

— Так, ми орендували приміщення. Ale бажаної якості олії, особливо взимку ми не отримували, хоча бажання було велике. По-перше, не дотримувався температурний режим, — приміщення взимку не обігрівалось. По-друге, у нас не було прес-фільтрів, що теж знижувало якість олії.

— Як опинилися тут, в колишній овочевій базі? Невже допоміг його величність випадок?

— Саме так. Лариса Сергіївна Яковенко запропонувала взяти в оренду ось це величезне приміщення, яке на той момент вже почали розбирати по цегліні. Ми порадились і дали згоду.

Зробили демонтаж оснащення, намагаючись ліквідувати всі недоліки, що були: поклали якісний прес-фільтр з бельтингової тканини, що не дає можливості потрапити в олію жодні суміші.

— Ale сім'я Кушнірів на цьому не зупинилася?

— Справді так. Наш задум щодо світлої очищеної олії вдався. Ale для однієї олійні приміщення виявилось занадто великим. Знову наш порадник і помічник Олександр виїжджає на завод, узгоджує питання про купівлю млина з лізинговою оплатою.

— І млин уже ваш?

(З посмішком). I так, і ні. Спочатку його треба було відробити, а потім вже... Ale ми задоволені. Наш млин оснащений додатковим сепаратором, по видаленню зольності у борошні. Всі процеси на новому механізовані. Млин за добу виробляє 6 тонн високоякісного борошна, олійна переробляє до двох тонн насіння.

— Така висока якість борошна, яке славиться далеко за межами Аданьївська, завдяки тільки висококласному оснащенню?

— Насамперед йому, звичайно. Ale й ми стаємо перевіряти пшеницю при прийманні, щоб вона була якісною, без сумішку ячменю та жита. Звідси й близьна борошна, його високі поживні якості. I ще: у зимовий період приміщення опалюється, не нижче 15, адже за технологією і ця умова повинна дотримуватись.

— Дивлячись на все це оснащення, важко навіть уявити, що людина тут як спостерігач.

— Дійсно всі процеси механізовані. Техніка найсучасніша. Тому справляемося! На млині — Віталій Коростій з Юрієм Коноваленком, а на олійні — вже чотири роки Василь Усатий. Ми дуже задоволені хлопцями, вони вміють працювати і стараються.

— Що вважаєте основним у роботі?

— Завоювати довіру людей, чесно обслугувати, дати продукцію високої якості, щоб приходили до нас ще і ще.

— Кілька слів про благодійні акції, які проводите час від часу?

— Хотілося б, звичайно, зробити більше. Ale те, що робимо, теж наш скромний вклад у розвиток нашої держави. Ми пожертвували на будівництво храму Олександра Невського і спорудження пам'ятника Т. Г. Шевченку, даємо борошно і олію воїнам-афганцям, допомагаємо, чим, можемо, пенсіонерам.

— Виробництво розгортається, добре відгукі про вашу продукцію линуть далеко. Це — межа ваших мрій?

— У мрії межі не буває. Ось буквально на дніях завершуємо монтаж макаронної лінії. Виготовляємо до десяти видів макаронних виробів. Будемо реалізовувати їх, а також обмінювати на борошно, пшеницю — господарствам на харчування механізаторам. Ми дуже раді співпрацювати і допомагати КСП.

С у нашого виробництва багато відходів. Щоб вони йшли у діло — закупимо 200 курей і яшія додаватимемо у макаронні вироби.

С ще задумки. Ale то вже справа часу.

Відданість справі, всі сили, енергію, багату фантазію Микола Фокович та Марія Григорівна завжди віддавали ділу, якому служили. Тепер мають власну справу, і як завжди — на висоті. Успіхів вам, люди хороші, перспективних і надійних партнерів!

Розмову вела
Л. НАГАСЮК.

Не будемо торкатись важких тем сьогоднішнього сільського господарства району, тому запропоновані читачам екскурс в його минулі носить виключно інформаційний характер і не зобов'язує до якихось певних висновків. Це — наша історія і її треба знати.

У лютому 1920 року Аданьївський повітком КП(б)У поставив питання про організацію колективних господарств. У 1921—1922 рр. на околицях міста створено 2 ТСОЗи (товариство спільного обробітку землі — ред.), а наступного року — ще 8. В них об'єдналося 498 селян, у т. ч. 307 працездатних. Вони обробляли 1128 десятин землі.

Восени 1929 року комуністи Аданьївська організовують перші два колгоспи — «Шлях до культурного господарства» і «Червоний орач». Наступного року на третій дільниці Аданьївська виник колгосп «Перше травня» (нині імені «Правди»), який очолив Ф. З. Чабаненко.

На початок 1932 року колективізацію в Аданьївському завершено. Створено 13 колгоспів, які об'єднували 83,6 % селянських господарств і 93,7 % всієї орної землі.

В Аданьївському районі переважає сільськогосподарське виробництво, валова продукція становить 74,4 %. Родючі, переважно чорноземні, ґрунти

● ВІДВЕРТО

СПОДІВАЄМОСТЬ НА МАЙБУТНЄ

Виробничу практику ряд студентів технікуму проходили в КСП імені «Правди». Сільське господарство переживає не найкращі часи, дуже багато різних проблем, особливо економічного характеру. Незважаючи на це, голова КСП П. П. Куліков та інші головні спеціалісти знайшли час для спілкування з нами, та на протязі місяця вчили відповідний роботи.

Що нас вразило, по-перше, те, що технічний рівень облікової роботи залишається на рівні 50—60 років, коли

● АДРЕСИ ДОСВІДУ

ДІЄ СЕЛЯНСЬКА СПІЛКА

Навіть у нинішніх, не найкращі для українського села часів, успішно йдуть справи у хліборобів спілки господарств імені Шевченка, що в Горохівському районі на Волині. Сільські трудари збільшують поголів'я громадського тваринництва, одержують високі врожаї зернових, цукрових буряків, не мають проблем з оплатою праці. У чим же секрет їх успіху?

— Секрет простий, — каже голова правління, депутат обласної ради Андрій Турак. — Ми відмовилися від зірвіялівки й запровадили оплату праці відповідно до того, як то працює. I одразу ж відчули, що зробили правильне.

Саме матеріальні стимули виявилися і найкращим виховним засобом для селян. Скажімо, ніхто не дозволяє собі не вийти на роботу чи прийти п'янім. Адже за це позбавляють додатково оплати, а вона вагома — тонна зерна і півтонні цукру. Тому в спілці — висока трудова дисципліна. Немаловажно й те, що тут шанують не лише чесну працю, а й самих людей, які тій праці віддали все життя. Зокрема, всі сільські пенсіонери мають

КСП «Айдар», що в Марківському районі на Луганщині, багато років спеціалізується на вирощуванні овець. I хоча нині дуже скруто айдарцям, бо обезпінилась вовна, тут не перестають займатися вівчарством. Отари овець налічують п'ять тисяч голів, за цей рік отримали приплоду три тисячі ягнят, настригли 16 тонн вовни, яку відправляють до Харкова.

На знімку: чабани М. I. Забавська та М. В. Чумаченко.

Фото Вадима Лісного (ДІНАУ)

● ІСТОРІЯ ЯК ЦЕ БУЛО

І тривалий безморозний період утворюють сприятливі умови для розвитку зернового господарства, культури цукрових буряків, розведення садів та виноградників.

В районі є 16 колгоспів і Жеребківська науково-дослідна сільськогосподарська станція. Вони вирощують озиму пшеницю та яровий ячмінь, з технічних культур — цукровий буряк і соя. Середня врожайність зернових культур у 1966—1968 рр. становила 23 цнт., озимої пшениці — 18,7 цнт.; цукрових буряків — 210 цнт. з гектара.

Важливою галуззю сільського господарства є тваринництво. Його валова продукція становить понад 40 % всього сільськогосподарського виробництва. На 1 січня 1969 року поголів'я великої рогатої худоби дорівнювало 40,3 тис. голів, в т. ч. корів 16,2 тис.: свиней 28,7 тис.

Сільськогосподарське виробництво характеризується високим рівнем механізації, щоправда, майже вся вона досить зношена. За останніми даними, у колгоспах нараховувалося 499 тракторів і 1 282 комбайни.

Основним інструментом для всіх була рахівниця; по-друге, за роботу в колективних господарствах гроші не платять, а розраховуються натуроплатою. Потретне витримка людей, головного бухгалтера О. О. Іванової, начальника планового відділу Т. І. Довбуша, бухгалтера І. Мазур та інших, які чесно і сумісно виконують свої обов'язки, попри виробництві побутові труднощі. Хочеться вірити в те, що

Священний пам'ятник

Ми ніколи не забудемо, якою ціною було оплачено нашу Перемогу. Розгромивши фашизм, наш народ приніс свободу іншим народам Європи.

Для нас нема нічого доброго, ніж наша земля. Вона — наша опора, наше небо, наша сила. Вона нас годує, гріє, дарує нам світло. Ось чому наш обов'язок перед нею таїй неоплатний. А обов'язок цей простий — працювати для її блага, захищати, якщо знадобиться.

У пам'ять про подвиг нашого народу зведені меморіали в граніті й марму-

рі, створені музеї, присвячені твори мистецтва, літератури. Але ж не менший пам'ятник зведені у кожному віячному людському серці. Я переконаний, що пам'ять людська — то найвеличніший, найнескінченіший пам'ятник.

Я. ДЛЯНОВ.
ветеран Великої Вітчизняної війни.

● ТВОРЧІСТЬ НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ

„ЛІКИ ДЛЯ ДУШІ”

Пропонуємо вашій увазі декілька чудових рядків із збірки А. Середи «Ліки для душі».

Ми — рідні, мати в нас єдина,
Душевна, мила і проста,
Ім'я її вільна Україна —
Чудовий край, земля свята.
Народ твій, щедрій і привітний,
Тебе прославить у віках.
Тризуб і стяг жовто-блакитний
Покличуть до нових звитяг.

Люблю високі трави лугові,
Їх аромат ні з чим не порівняти.
Так пахли руки, як по голові
Мене колись погладжувала мати.
А ще травою пахло молоко,
Коли в дитинстві пив його гарячим.
Корови паслись в лузі за ставком.
Тепер, на жаль, це тільки в сні я бачу.

СПОРТ футбол

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

ЧЕМПІОНАТУ РАЙОНУ З ФУТБОЛУ СЕРЕД КФК 1998 РОКУ

Місце	Команда	Ігри	В	Н	П	Голи	Очки
1.	РВ УМВС	16	15	—	1	93—25	45
2.	«Ветерани» Ананьев	16	11	3	2	54—31	36
3.	«Нива» Кохівка	16	10	2	4	83—52	32
4.	«Зірка» Жеребкове	16	10	2	4	62—31	32
5.	«Зміна» Ананьев	16	5	3	8	54—68	18
6.	«Тілігул» Байтали	16	5	2	9	51—63	17
7.	КСП ім. Кірова	16	5	2	9	32—38	17
8.	«Тілігул» Гандрабури	16	4	—	12	42—80	12
9.	«Україна» Коханівка	16	—	—	16	14—100	0

КРАЩІ БОМБАРДІРИ:

- МАЙМЕСКУЛ Олександр РВ УМВС — 35 голів
- МАЙДАНЮК Віктор «Ветерани» — 30 голів
- ТКАЧЕНКО Валерій «Нива» — 30 голів

ЧЕМПІОНАТ РАЙОНУ СЕРЕД ЮНАКІВ 1998 Р.

Місце	Команда	В	Н	П	Голи	Очки
1.	«Тілігул» Байтали	3	2	1	18—12	11
2.	«Зміна» Ананьев	3	2	1	15—12	11
3.	КСП ім. Кірова	3	—	3	12—6	9
4.	«Нива» Кохівка	2	1	3	6—11	7
5.	«Тілігул» Гандрабури	1	1	4	3—13	4

ФІНАЛ КУБКА РАЙОНУ З ФУТБОЛУ СЕРЕД КФК 1998 Р.

1 травня	РВ УМВС	5	«Вікторія» Ананьев	3
Маймескул О. — 3. Ковалішин А. — 2				

Районний турнір з міні-футболу «Шкіряний м'яч-99» у трьох вікових категоріях — 1985, 1986, 1987 р. н. Взяло участь по 18 команд у кожній категорії та збірні школ у шести зональних групах.

Фінал пройшов в Ананьеві 12 травня.

Призери по вікових категоріях:
старша — АСШ № 2, ДСШ № 1, Ананьевська школа № 6;
середня — АСШ № 1, ДСШ № 1, ГСШ № 1;
молодша — Новоселівська СШ, ГСШ № 1, АСШ № 1.

Переможці та призери нагороджені грамотами та призами відділу у справах сім'ї, молоді та спорту районної державної адміністрації.

«ВІСТИ АНАНЬЄВЩИНИ»

Газета Ананьевської районної ради
Одеської області.

Газета виходить по вівторках та
суботах.

Газета набрана, зверстана і віддрукована в Ананьевській друкарні
обласного комітету інформації (м. Ананьев, вулиця Пушкіна, 15).

НАША АДРЕСА: 273710, м. Ананьев Одеської
області, вулиця Леніна, 27.

ТЕЛЕФОНИ: редактор — 2-10-40, відділ інфор-

мації 2-21-60, 2-22-78, бухгалтерія 2-21-60.

Свідоцтво про реєстрацію серії ОД № 63,
видане управлінням по пресі Одеської обласної
державної адміністрації 20 грудня 1993 року.

За точність викладених фактів
відповідальність несе автор.

Залишаемо за собою право виправляти мову
і скорочувати матеріали.

Редактор

М. М. СЕВЕРИН

Обсяг — один друкований аркуш
Ціна договірна

ПОЗДРАВЛЯЕШ

любимого мужа,
дорогого папочки,
уважаемого тестя,
 внимательного и
заботливого дедушки

ЧЕРНОГО
Івана Кирилловича
С 60-ЛЕТИЕМ.

Шестьдесят — это много и мало,
Ведь по-разному можно считать.
Но мы знаем, еще не настало
Время Вас пожилым называть.

Работа — всю жизнь по призванию.
Люби к труду нигде не занимать.
Желаем счастья, крепкого здоровья
И дальше, дальше так держать!

Назло всем препядам на свете
Будьте в жизни бодры, веселы.
Чтоб в кругу самых верных друзей
К Вам 100-летний пришел юбилей!

С наилучшими пожеланиями:
жена Инна, дочери Валентина и
Виктория, зятья Сергей и Виктор,
внуки Константин и Ирина.
с. Байталы.

ВНИМАНИЮ АБОНЕНТОВ, ИСПОЛЬЗУЮЩИХ СЖИЖЕННЫЙ ГАЗ В БЫТУ

Устные высказывания высокопоставленных лиц об уменьшении по Украине стоимости одного баллона сжиженного газа до 10 гривен вызвало повышенный интерес у жителей г. Одессы и области.

Снизить себестоимость сжиженного газа сегодня — это необходимость. Но когда и как будет решаться данный вопрос — неизвестно. Неизвестно также и то, касается ли это решения всех жителей страны или только тех, кто пользуется газом, добываемым на Украине, или же это будет так называемый «льготный» газ для малообеспеченной категории населения.

Приходится учитывать и то, что сжиженный газ приобретается только на условиях предоплаты. А для этого нужны «живые» деньги, проплаченные абонентами. Но если потребитель будет платить за газ вдвое меньше его себестоимости, необходимо найти источники восполнения недостающих сумм.

Одесская область потребляет за год 30 тысяч тонн сжиженного газа. Одна тонна сжиженного газа можно наполнить 45 баллонов. Несложно подсчитать, что для компенсации стоимости газа понадобится 13 миллионов гривень. Где их взять, если бюджет области на 1999 год утвержден долгие же за газ, накопившиеся с 1995 года, до сих пор не погашены, а их общая сумма составляет свыше 34 миллионов гривень? Для определения источника компенсации в масштабах всей страны понадобится решение парламента Украины, где подобные вопросы решаются, к сожалению, далеко не оперативно.

Кабінет Міністрів України дал поручення соответствующим министерствам разработать в течение мая—июня т. г. механизм исполнения намеченного. Его исполнение — дело будущего. Но до решения этих проблем цена на газ формируется по сложившимся условиям.

Стоимость сжиженного газа можно узнать в Ананьеве по телефону 2-13-41.